II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1618

od 12. srpnja 2018.

o izmjeni Delegirane uredbe (EU) br. 231/2013 u pogledu dužnosti pohrane depozitara

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova ([1]), a posebno njezin članak 21. stavak 17.,

budući da:

(1) Zbog različitih nacionalnih propisa o vrijednosnim papirima i nesolventnosti, koji nisu usklađeni na razini Unije, razlikuje se razina zaštite od rizika nesolventnosti koja se primjenjuje na financijske instrumente klijenata koji su alternativni investicijski fondovi („AIF") pohranjene na skrbništvo kod trećih osoba. Kako bi se zajamčila snažna zaštita imovine klijenata kako je predviđeno Direktivom 2011/61/EU, i istodobno dopustili stroži nacionalni propisi koji se odnose na ta neusklađena područja, potrebno je pojasniti obveze koje se odnose na pohranu imovine utvrđene Direktivom 2011/61/EU.

(2) Nadležna tijela i sektor trenutačno različito primjenjuju zahtjeve za odvajanje imovine utvrđene u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 231/2013 ([2]). Budući da su depozitari, koji predstavljaju prvu razinu u lancu skrbništva, obvezni za svakog klijenta koji je AIF voditi pojedinačni račun na kojem se drže financijski instrumenti, potrebno je pojasniti da bi, u slučaju delegiranja poslova skrbništva trećoj osobi, ta treća osoba trebala moći imovinu klijenata istog depozitara držati na zbirnom računu, uključujući imovinu AIF-ova i subjekata za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire („UCITS"). Iz tog zbirnog računa uvijek bi trebala biti isključena vlasnička imovina depozitara i vlasnička imovina te treće osobe te imovina drugih klijenata te treće osobe. U skladu s time, u slučajevima daljnjeg delegiranja poslova skrbništva podskrbnik bi trebao moći imovinu klijenata skrbnika koji je delegirao skrbništvo držati na zbirnom računu. Iz tog zbirnog računa uvijek bi trebala biti isključena vlasnička imovina podskrbnika i vlasnička imovina skrbnika koji je delegirao skrbništvo te imovina drugih klijenata tog podskrbnika. To je potrebno radi uspostave zdrave ravnoteže između tržišne učinkovitosti i zaštite ulagatelja.

(3) Kako bi se rizik od gubitka imovine koja se drži na zbirnim računima financijskih instrumenata koje vode treće osobe kojima su delegirani poslovi skrbništva sveo na najmanju moguću razinu, učestalost izravnanja između računa financijskih vrijednosnih papira i evidencija depozitara klijenta koji je AIF i treće osobe ili između trećih osoba u slučaju kad se poslovi skrbništva dalje delegiraju u lancu skrbništva trebala bi biti takva da se njome

([1]) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i izmjenama direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 231/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, financijsku polugu, transparentnost i nadzor (SL L 83, 22.3.2013., str. 1.).

omogući pravodobno prosljeđivanje relevantnih informacija depozitaru. Nadalje, učestalost tih izravnanja trebala bi ovisiti o svakom kretanju na tom zbirnom računu, uključujući transakcije koje se odnose na imovinu koja pripada drugim klijentima depozitara a koja se drži na istom zbirnom računu kao imovina AIF-a.

(4) Depozitar bi trebao moći nastaviti djelotvorno izvršavati svoje dužnosti u slučajevima kad se skrbništvo nad imovinom koja pripada njegovim klijentima koji su AIF-ovi delegira trećoj osobi. Stoga je potrebno propisati da depozitar vodi evidenciju računa financijskih instrumenata koje je otvorio na ime svojeg klijenta koji je AIF ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, koja pokazuje da imovina pohranjena na skrbništvo kod treće osobe pripada tom AIF-u.

(5) Kako bi se položaj depozitara ojačao u odnosu na treće osobe kojima je delegirano skrbništvo nad imovinom, taj bi se odnos trebao pismeno dokumentirati u obliku ugovora o delegiranju. Taj bi ugovor depozitaru trebao omogućiti da poduzme sve potrebne korake kojima se jamči pravilna zaštita imovine pohranjene na skrbništvo te da treća osoba u svakom trenutku poštuje odredbe ugovora o delegiranju i zahtjeve iz Direktive 2011/61/EU i Delegirane uredbe (EU) br. 231/2013. Nadalje, depozitar i treća osoba trebali bi se službeno dogovoriti o tome je li trećoj osobi dopušteno daljnje delegirati poslove skrbništva. U tom slučaju aranžman ili ugovor između treće osobe koja delegira poslove skrbništva i treće osobe kojoj se ti poslovi dalje delegiraju trebao bi podlijegati pravima i obvezama koji su istovrijedni pravima i obvezama utvrđenima između depozitara i treće osobe koja delegira poslove skrbništva.

(6) Kako bi se depozitaru omogućilo da obavlja svoje poslove, potrebno je ojačati nadzor depozitara nad trećim osobama, neovisno o tome nalaze li se u Uniji ili izvan nje. Trebalo bi propisati da depozitari moraju provjeriti jesu li financijski instrumenti AIF-ova ispravno evidentirani u poslovnim knjigama treće osobe te je li ta evidencija dovoljno detaljna da bi se na temelju nje mogla utvrditi vrsta, lokacija i vlasništvo nad imovinom pohranjenom na skrbništvo. Kako bi se olakšalo djelotvorno izvršavanje dužnosti depozitara, treće osobe trebale bi im dostaviti izvješće o svakoj promjeni koja utječe na imovinu klijenata depozitara koji su AIF-ovi pohranjenu na skrbništvo.

(7) U okviru obveza depozitara o postupanju pažnjom dobrog stručnjaka u slučajevima delegiranja poslova skrbništva, depozitar bi trebao, prije delegiranja tog posla trećoj osobi koja se nalazi izvan Unije, zaprimiti neovisno pravno mišljenje u kojem se ocjenjuju propisi o nesolventnosti te treće zemlje u kojoj se treća osoba nalazi te koje sadržava procjenu razine zaštite koja se za odvojene račune financijskih instrumenata jamči u okviru te nadležnosti. Trebalo bi biti prihvatljivo mišljenje o svakoj nadležnosti koje je za nekoliko depozitara pripremilo relevantno strukovno udruženje ili odvjetnički uredi. Nadalje, depozitar bi trebao osigurati da ga treća osoba koja se nalazi izvan Unije izvješćuje o svim promjenama okolnosti ili promjenama propisa o nesolventnosti u toj trećoj zemlji koje bi mogle utjecati na status imovine klijenata depozitara koji su AIF-ovi.

(8) Kako bi se depozitarima osiguralo dovoljno vremena za prilagodbu novim zahtjevima iz ove Uredbe, datum početka primjene ove Uredbe trebalo bi odgoditi za osamnaest mjeseci nakon njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

(9) Mjere uvedene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala ([1]).

(10) Mjere uvedene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem stručne skupine Europskog odbora za vrijednosne papire.

(11) Delegiranu uredbu (EU) br. 231/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Delegirana uredba (EU) br. 231/2013 mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 89. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) se onoliko često koliko je potrebno provodi izravnanje između internih računa i evidencija depozitara te internih računa i evidencija bilo koje treće osobe kojoj su delegirani poslovi skrbništva u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU.";

([1]) ESMA-ino mišljenje, 20.7.2017., 34 45 277.

ii. dodaje se sljedeći drugi podstavak:

„U vezi s točkom (c) prvog podstavka učestalost izravnanja određuje se na temelju sljedećeg:

(a) redovnih aktivnosti trgovanja AIF-a;

(b) bilo koje transakcije koja se izvršava izvan redovnih aktivnosti trgovanja;

(c) bilo koje transakcije koja se izvršava u ime bilo kojeg drugog klijenta čiju imovinu treća osoba drži na istom računu financijskih instrumenata na kojem drži i imovinu AIF-a.";

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U slučaju kada je depozitar delegirao svoje poslove skrbništva trećoj osobi u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, on i dalje podliježe zahtjevima iz stavka 1. točaka od (a) do (e) ovog članka. On također osigurava da treća osoba ispunjava zahtjeve iz stavka 1. točaka od (b) do (g) i obveze odvajanja utvrđene u članku 99.";

(2) U članku 98. umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Ugovor na temelju kojeg depozitar trećoj osobi povjerava skrbništvo nad imovinom klijenata tog depozitara koji su AIF-ovi uključuje barem sljedeće odredbe:

(a) jamstvo da depozitar ima pravo na informacije, nadzor i pristup relevantnim evidencijama i računima treće osobe kod koje je imovina pohranjena na skrbništvo kako bi depozitar mogao izvršavati svoje obveze nadzora i dužne pažnje te kako bi se depozitaru osobito omogućilo da:

i. identificira sve subjekte u lancu skrbništva;

ii. provjeri odgovara li količina identificiranih financijskih instrumenata, evidentiranih na računima financijskih instrumenata otvorenima u poslovnim knjigama depozitara na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, količini identificiranih financijskih instrumenata pohranjenih na skrbništvo kod treće osobe za taj AIF kako su evidentirani na računu financijskih instrumenata otvorenom u poslovnim knjigama treće osobe;

iii. provjeri odgovara li količina identificiranih financijskih instrumenata, koji se evidentiraju i drže na računu financijskih instrumenata otvorenom kod središnjeg depozitorija vrijednosnih papira (CSD) izdavatelja ili njegova zastupnika na ime treće osobe u ime njegovih klijenata, količini identificiranih financijskih instrumenata evidentiranih na računima financijskih instrumenata otvorenima u poslovnim knjigama depozitara na ime svih njegovih klijenata koji su AIF-ovi ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;

(b) pojedinosti o istovrijednim pravima i obvezama dogovorenima između treće osobe i još jedne treće osobe u slučaju daljnjeg delegiranja poslova skrbništva.";

(3) Članak 99. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U slučaju kada su poslovi pohrane u cijelosti ili djelomično delegirani trećoj osobi, depozitar osigurava da treća osoba kojoj se delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU postupa u skladu s obvezom odvajanja utvrđenom u članku 21. stavku 11. točki (d) podtočki iii. te direktive na način da osigurava i provjerava da treća osoba:

(a) pravilno evidentira sve identificirane financijske instrumente na računu financijskih instrumenta koji je otvoren u poslovnim knjigama treće osobe kako bi se financijski instrumenti klijenata depozitara pohranili na skrbništvo i koji ne uključuje vlasničke financijske instrumente depozitara ni treće osobe ni drugih klijenata te treće osobe, kako bi se depozitaru omogućilo da uskladi identificirane financijske instrumente evidentirane na računima otvorenima u poslovnim knjigama depozitara na ime svakog njegova klijenta koji je AIF ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;

(b) vodi svu potrebnu evidenciju i račune financijskih instrumenata kako bi se depozitaru omogućilo da u svakom trenutku i bez odgode razlikuje imovinu klijenata depozitara od vlastite imovine treće osobe, imovine drugih klijenata treće osobe i imovine koju depozitar drži za svoj vlastiti račun;

(c) vodi evidenciju i račune financijskih instrumenata na način kojim se jamči njihova točnost te osobito njihova usklađenost s imovinom pohranjenom za klijente depozitara koji su AIF-ovi i na temelju kojih depozitar može u bilo kojem trenutku utvrditi točnu vrstu, lokaciju i vlasništvo nad tom imovinom;

(d) dostavlja depozitaru, redovito i u svakom slučaju kad se izmijene okolnosti, izvješće u kojem se navode pojedinosti o imovini klijenata depozitara koji su AIF-ovi;

(e) provodi izravnanje, onoliko često koliko je potrebno, između računa financijskih instrumenata i internih evidencija depozitara te računa i evidencija treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU.

Učestalost izravnanja određuje se u skladu s člankom 89. stavkom 1.;

(f) uvodi odgovarajući organizacijski ustroj kako bi se rizik gubitka ili umanjenja financijskih instrumenata ili prava u vezi s navedenim financijskim instrumentima zbog zlouporabe financijskih instrumenata, prijevara, lošeg obavljanja usluge administriranja, neodgovarajućeg vođenja evidencija ili nemara sveo na najmanju moguću mjeru;

(g) u slučaju kada je treća osoba subjekt iz članka 18. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2006/73/EZ, koji podliježe učinkovitim bonitetnim propisima i nadzoru koji imaju isti učinak kao pravo Unije i učinkovito se primjenjuju, depozitar poduzima potrebne korake kako bi osigurao da se novac AIF-a drži na računu ili računima u skladu s člankom 21. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU.";

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a U slučaju kada depozitar svoje poslove skrbništva delegira trećoj osobi koja se nalazi u trećoj zemlji u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, osim zahtjeva iz stavka 1. ovog članka depozitar osigurava sljedeće:

(a) depozitar prima pravne savjete od neovisne fizičke ili pravne osobe kojima se potvrđuje da se u primjenjivim propisima o nesolventnosti priznaje sljedeće:

i. odvajanje imovine klijenata depozitara od vlastite imovine treće osobe, imovine drugih klijenata te treće osobe i imovine koju ta treća osoba drži za vlastiti račun depozitara;

ii. u slučaju nesolventnosti imovina klijenata depozitara koji su AIF-ovi nije dio stečajne mase treće osobe;

iii. imovina klijenata depozitara koji su AIF-ovi ne može se raspodijeliti ili unovčiti u korist vjerovnika treće osobe kojoj su delegirani poslovi skrbništva u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU;

(b) treća osoba poduzima sljedeće korake:

i. osigurava da su uvjeti utvrđeni u točki (a) ispunjeni pri sklapanju sporazuma o delegiranju s depozitarom i kontinuirano tijekom trajanja delegiranja;

ii. odmah izvješćuje depozitara kad god neki uvjet iz podtočke i. više nije ispunjen;

iii. izvješćuje depozitara o svim promjenama primjenjivih propisa o nesolventnosti i njihovoj djelotvornoj primjeni.";

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Stavci 1., 2. i 2.a primjenjuju se *mutatis mutandis* kad treća osoba, kojoj su poslovi pohrane delegirani u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, odluči delegirati sve svoje poslove pohrane ili dio njih nekoj drugoj trećoj osobi u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Počinje se primjenjivati od 1. travnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. srpnja 2018.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER